

XII. Pszicholingvisztikai Nyári Egyetem

(Balatonalmádi, 2010. május 25-27.)

A Pannon Egyetem Alkalmazott Nyelvészeti Tanszéke immár tizenkettedik alkalommal rendezte meg a háromnapos Pszicholingvisztikai Nyári Egyetemet. A már joggal hagyományosnak tekinthető eseményt a veszprémi székhelyű egyetem Alkalmazott Nyelvészeti Tanszéke a Papp Ferenc Alapítvánnyal közösen hozta tető alá, ott-honául pedig – nyári egyetemhez illően – egy tóparti konferenciaközpont szolgált Balatonalmádiban.

A nyári egyetem keretei között az alkalmazott nyelvészet, ezen belül elsősorban a pszicholingvisztika témaköreiben tevékenykedő kutatók és leendő kutatók bemutatkozására és tapasztalatcseréjére nyílt lehetőség. A rendezvény célja az volt, hogy elősegítse az alkalmazott nyelvészet területén felmerülő kutatási kérdések és problémák megvitatását, és lehetővé tegye a szakma képviselőinek tudományos kommunikációját. A konferencia előadói és résztvevői között hazai és külföldi egyetemek oktatói és graduális hallgatói éppúgy jelen voltak, mint a MTA Nyelvtudományi Intézetének kutatói és doktoranduszai, de hallhattunk előadást a kéttannyelvű középiskolai oktatásban tevékenykedő szakembertől is.

Az alkalmazott nyelvészet fő témakörei között elkerülhetetlen az átfedés. Nem meglepő tehát, hogy bár a pszicholingvisztika az egyéni nyelvhasználatot veszi górcső alá, a kollektív nyelvhasználatot is érintő értekezések szintén helyet kaptak a programban.

Így az idegen nyelv, elsősorban az angol térhódítása nyomán a középiskolai oktatásban jelentkező új megközelítésekről és feladatokról értekezett Czuczor Sándor. A latin nyelv jelentőségéről, máig tartó hatásáról Bíró András beszélt. A modern nyelvhasználat kérdéseit feszegette Szekrényesné Rádi Éva a gazdasági sajtóban használatos metaforákról szóló előadásában, és hallhattunk ismertetőt az EU-s diplomácia levélszövegét feldolgozó módszerekről is Szécsényi István tolmácsolásában.

Az egyéni nyelvhasználatra koncentráló témák sorát Reszegi Katalin előadása kezdte, melyben a szerző megvizsgálta a metonimiákat olyan megközelítésben, mely során kognitív pszichológiai és nyelvészeti elméletek nem kizárják, hanem kiegészítik egymást.

A számítógépes korpuszkutatás egyik problémájáról, annak lehetséges megoldásáról szólt Boda István Károly és Porkoláb Judit ismertetője. A természetes szövegek jelentésének vizsgálatában hasznos lehet egy olyan hipertext-struktúra, amely a szöveg megértéséhez szükséges háttérinformációt tartalmazza.

Sáry Gyula a beszéd neurológiai hátterét szemléltette a kezesség, az agyféltekei dominancia terén végzett vizsgálódások ismertetésével. Előadása frappánsan vezette fel a konferencia második napján elhangzott, a beszédészlelés és beszédmegértés és a lexikai hozzáférés komplex folyamatát változatos megközelítésekből tárgyaló ismereteket. Menyhárt Krisztina a beszéd időszerkezetét vizsgálta rajzfilmekben, illetve azoknak a beszédfejlődésre kifejtett lehetséges hatásait tárgyalta.

A beszédzavarok témakörében nagyothalló gyerekek spontán beszédének akusztikai vizsgálatában nyert tapasztalatait osztotta meg a hallgatósággal Horváth Viktória és Beke András, és itt említeném meg Bóna Judit hiánypótló ismertetőjét az időskori beszéd és az önmonitorozás sajátosságairól. A beszédtervezés atipikus kontrolljáról szóló

előadásukban Gyarmathy Dorottya és Gósy Mária, elméleti áttekintésből kiindulva, egy korábban dadogó személy a lexikális hozzáférés során alkalmazott sajátos technikáját ismertette.

Szintén a lexikális hozzáférés folyamatába nyújtott betekintést Gyarmathy Dorottya és Horváth Viktória, akik az első magyar spontán beszédet rögzítő adatbázis, a Gósy Mária által ismertetett BEA anyagán vizsgálták az önmonitorozás és -korrekció sajátosságait.

A lexikai hozzáférés lehetőségeit vizsgálta Lengyel Zsolt, Neuberger Tilda és részben Bertalan Gellért egy másik megközelítésben: a szóasszociációkon keresztül.

A harmadik nap lényegében a két- és többnyelvűség jegyében telt. A téma többféle megközelítése csak elősegítette az élénk szakmai eszmecserét.

A kárpátaljai magyar közösségben megfigyelhető szituatív kódválasztások és kódváltások jelenségéről szólt Márku Anita előadása.

Az egyéni nyelvhasználat oldaláról közelítette meg kétnyelvűséget többet között Kristina Cergol, aki kétnyelvű személyek reakcióidejét vizsgálta lexikális döntési feladatokban az input nyelv függvényében. Kétnyelvű gyermekek fonológiai tudatosságát vizsgálta Jordanidisz Ágnes, Lidija Cvikić pedig a morfológiai tudatosság hatását tárgyalta a horvátot mint második nyelvet beszélő egyéneknél. Az általa ismertetett érdekes vizsgálati módszer a ragozás során megváltozott szavak tövének felidézését célozta.

Kajcsa Bernadette romániai magyar óvodáskorúaknak képmegnevező feladatban adott választípusait elemezte, és érdekes megfigyelésekről számolt be a kétnyelvű és az egynyelvű nyelvsajátításra vonatkozóan. Navracsics Judit a gyermekkori többnyelvűséget egy újabb, ám egyre többeket érdeklő szempontból vizsgálta: annak hatását a kognitív fejlődésre. Előadásában háromnyelvű gyermekek nyelvi tudatosságán keresztül közelítette meg a kérdést.

Összefoglalóm nem is készülhetett másképp, mint a teljesség igénye nélkül, hiszen a rendezvényen 34 előadó szólalt meg 30 előadás keretében. Ám mégse a számok beszéljenek: e három nap hallgatójaként valódi egyetemi élményben volt részem. A változatos elméleti és gyakorlati anyagot felvonultató program és az előadások közötti és a szünetekben lezajlott jó hangulatú, tartalmas szakmai párbeszédnek Kosztolányi szavait juttatták eszembe, amelyek szolgálhatnának a XII. Pszicholingvisztikai Nyári Egyetem, de általában a pszicholingvisztika mottójául is: „Egy új világ kezdődik minden nyelv küszöbén, a szépség új birodalma új értelmi és érzelmi törvényekkel.”

TÓKE-FARKAS VANDA

Fiatal Kutatók Színrelépése: tehetséggondozó műhelyek a Pannon Egyetem Modern Filológiai és Társadalomtudományi Karán

A tehetséggondozás küldetése a Modern Filológiai és Társadalomtudományi Karon

A Pannon Egyetemen (PE) folyó tehetséggondozó munka hosszú múltra tekint vissza. Az egyetem 4 karát, a Gazdaságtudományi Kart, a Georgikon Mezőgazdaságtudományi Kart, a Mérnöki Kart, a Modern Filológiai és Társadalomtudományi Kart és a Műszaki Informatikai Kart a kari Tudományos Diákköri Tanács (TDT) elnökei képviselik a tudományos diáktanács legfőbb tanácskozó szervében, az Egyetemi Tudományos Diákköri Tanácsban. A PE Tudományos Diákkörének (TDK) honlapján (www.vein.hu/tdk) 1998-tól megtalálhatók az Intézményi Diákköri Konferenciák archivált anyagai és eredményei.

A Modern Filológiai és Társadalomtudományi Karon (MFTK), amely a PE legfiatalabb kara, a diákköri tevékenységet a tudományos utánpótlás nevelés és a tehetséggondozás kitüntetett formájának tekintjük. A folyamatos megújulást és az innovatív megoldások bevezetését az is indokoltá teszi, hogy az Országos Tudományos Diákköri Konferenciák (OTDK) mozgalma a felsőoktatásban bekövetkezett változások nyomán átalakulóban van, érintkezési felületeket alakítva ki a mesterképzésekbe és a doktori iskolákba történő felvételi rendszer kritériumaival. Hallgatóink megjelenése, eredményes szereplése az országos konferenciákon növeli Karunk elismertségét a hazai felsőoktatási mezőnyben, jó híret kelti és vonzóvá teszi más egyetemek hallgatói számára. Benyújtott akkreditációs kérelmeinket már eddig is jelentős mértékben alátámasztotta a Kar hallgatóinak az egyes OTDK-k alkalmával mutatott teljesítménye. Közülük is kiemelkedik a legutóbbi, 2009 áprilisában rendezett országos verseny, amely kézzelfogható eredményekkel igazolta az MFTK-nak a tudományos utánpótlás nevelésében történő elkötelezettségét és sikerességét. A fenntarthatóság érdekében azonban optimalizálni kell a diákköri műhelyek működési feltételeit, vonzóbbá kell tennünk a hallgatók számára a tudományos munkát, növelnünk kell az OTDK-mozgalom presztízsét, a felkészítő tanárok munkájának megbecsülését. Ebben a munkában meghatározó szerepet töltenek be az MFTK-n működő tehetséggondozó műhelyek.

Lendületben az MFTK: színre lépnek a fiatal kutatók

A tehetséggondozás legújabb kezdeményezését a TÁMOP-4.2.3-08/1/2009-0018 pályázat keretében megvalósuló „Tudományos eredmények disszeminációja és tehetséggondozás a minőségi képzésért a Pannon Egyetemen” projekt jelenti.

Az MFTK által 2009 szeptemberében elindított és 2011. szeptember végéig tartó **„Vitafórumok, argumentációs készségfejlesztő tréningek”** alprojekt a „Fiatal Kutatók Színrelépése (FIKUSZ) elnevezést kapta. Célja, hogy célirányos, tematikus felkészítés alapján, a széles nyilvánosság előtt zajló vitafórumok, és hozzá kapcsolódó tréningek keretében fejlessze és mélyítse a tudományos-kutatói tevékenységek iránt érdeklődő hallgatók írás-, érvelő- és vitakészségét.

A vitafórumra való felkészülést félévenként egy-egy tematikus kompetenciafejlesztő tréning segíti az alábbi témakörökben: íráskészség (prezentálás) fejlesztése; kommunikációs gyakorlatok; érveléstechnikai készségek.

A részvétel feltétele, hogy a jelentkező az előzetesen kialakított tudományos szekciók valamelyikéhez írásos pályamunkát nyújtson be legalább 15 oldal terjedelemben. Az értekezések eredményeit a hallgatók a témájuknak megfelelő szekcióban, szakmai zsűri előtt, nyilvános vita keretében prezentálják, alkalmuk nyílik álláspontjuk igazolására és megvédésére.

A bölcsészet-és neveléstudományi programok megvalósításában résztvevő minősített, részben habilitált oktatók mérhető tudományos teljesítménnyel rendelkeznek, szakterületük országosan elismert kutatói, akik jelentős eredményeket tudhatnak maguk mögött a tudományos utánpótlás-nevelés területén is. Ez részben a TDK munkájában való részvételt jelent, országos díjazott tanítványok kinevelését (akik azóta doktori iskolában folytatják tanulmányaikat vagy PhD-fokozatot szerzett kutatók), részben hasonló szakmai tehetséggondozó projektekben való részvételt (OTKA-, TÁMOP-pályázatok). Többségük különböző szakmai díjakban és ösztöndíjakban is részesült (MTA Bolyai János Kutatói Ösztöndíj, Deák-ösztöndíj, Móricz-ösztöndíj, Magyary-ösztöndíj, Magyar Állami Eötvös ösztöndíj), publikációs tevékenységük számottevő, országos szakmai folyóiratok szerkesztői, illetve szerkesztőbizottsági tagjai (*Iskolakultúra, Filológiai Közlöny, Kalligram, Ex Symposium, Alkalmazott Nyelvtudomány*).

A társadalomtudományi szekció munkájában résztvevő szakemberek egyetemi oktatói pályafutásuk mellett intenzív kutatási tevékenységet is folytat. Számos – az Európai Unió Bizottsága által támogatott – új tematikák és kutatási módszerek alkalmazását megvalósító pályázat nyertesei. Valamennyien az ETK és az Intézet által szervezett posztgraduális célcsoportos kurzusok szakavatott vezetői, megyei Pedagógiai Intézetek (Veszprém, Győr) rendszeresen meghívott előadói. Évek hosszú sora óta látnak el témavezetői feladatot, kéri fel őket más intézmények opponensi tevékenység folytatására, számos TDK dolgozat elkészítéséhez nyújtottak szakmai segítséget. Sikeres szakmai, tehetséggondozó munkájuk eredményeként hallgatóik számos tanulmányi versenyen, OTDK-n értek el előkelő helyezést.

A 2009/2010-es tanév első félévében 38 hallgató és 18 oktató, a második félévben pedig 30 hallgató és 22 oktató vett részt a projekt által támogatott tevékenységekben. A 2010/2011-es tanév első félévében 30 hallgató és 20 oktató kapcsolódott be a FIKUSZ rendezvényeibe.

Az „**Interaktív ismeretterjesztő előadások a legújabb társadalom-és neveléstudományi kutatások köréből**” alprojekt célja, hogy a megvalósítás ideje alatt 24 előadás keretében minél nagyobb számú célcsoport közvetlen elérésével népszerűsítse a társadalom-és neveléstudományok legújabb eredményeit, az egyes tudományos diszciplínák területén a Kar oktatói, szervezeti egységei által elért eredményeket.

Az alprojekt megvalósítása során eddig 5 helyszínen összesen 10 előadásra került sor 10 oktató bevonásával, 264 regisztrált résztvevő előtt. Az őszi félév során várhatóan 15 helyszínen 30 előadásra kerül sor, ami egyúttal szervesen illeszkedik a Kar beiskolázási stratégiájához. A rendezvények elsődleges célcsoportjai a Kar beiskolázási körzetébe tartozó középiskolák, de legalább ilyen fontos, hogy az oktatók és hallgatók bekapcsolódjanak a megyei és a régió közművelődési intézményeinek programjaiba, az általuk művelt és kutatott diszciplínákat széles körben ismertessék és népszerűsítsék.

A két képzések eredményeként készült oktatási anyagok, hallgatói pályamunkák, TDK-dolgozatok publikálására a projekt keretében kifejlesztett on-line Tudományos Portálon nyílik lehetőség.

A FIKUSZ által kiváltott szinergiák: tehetséggondozó műhelyek alakulása és működése

A TÁMOP 4.2.3. projektben való részvétel mellett az MFTK 2010 januárjában sikeresen pályázott az Oktatásért Közalapítvány által kiírt „**Felsőoktatási, továbbképzési és pályakezdési tehetséggondozó műhelyek támogatása**” program keretében elnyerhető támogatásokra, ami két újabb tehetséggondozó műhely megalakulását tette lehetővé. A műhelyek 2010 tavaszán kezdték meg működésüket, a program befejezése december elejére várható.

Az **Irodalom- és kultúratudományi műhely** munkájában azok a hallgatók vesznek részt, akik vagy korábbi TDK-szereplésükkel bizonyították az irodalomtudományi kutatómunka iránti elmélyült érdeklődésüket és tehetségüket, vagy a FIKUSZ Irodalomtudományi, valamint Művelődés- és Színháztudományi szekciójában értek el kiemelkedő eredményeket. Ezáltal lehetőség nyílik arra, a műhelyben a legkiválóbb hallgatók kapjanak helyet, a képzések eredményeként pedig a személyes célkitűzéseiknek (sikeres OTDK-szereplés, PhD-képzésben való részvételre felkészülés, publikáció) minél inkább meg tudjanak felelni.

A Társadalomtudományok és Nemzetközi Tanulmányok Intézet által gondozott „**Ötlettől a megvalósulásig**” **társadalomtudományi tehetséggondozó műhely** programjaiba való bekerülés feltétele, hogy a jelentkező egy általa megjelölt kutatási témában szinopszist (legalább öt oldal terjedelemben) és hozzá kapcsolódó előzetes kutatási tervet készítsen. A programba való bekerülésnél előnyt jelent az Intézet által koordinált tehetséggondozó programokban, ITDK-n vagy OTDK-n való részvétel, illetve egyéb tudományos jellegű fórumokon való megmérettetés vagy publikáció.

Az MFTK Neveléstudományi Intézete által kezdeményezett **Neveléstudományi műhely** előnyben részesíti mindazokat a hallgatókat, akik szociokulturális háttérük okán hátrányokkal indulnak az egyetemi és kutatói szakmai tudományos közéletben való részvétel eszközeihez való hozzáférés tekintetében, valamint helyzetükből adódó érdekérvényesítő kommunikációs hátrányok azonosíthatóak helyzetükben.

A programba való bekerülés részletes feltételrendszerét alkotja az egyenletes általános tanulmányi teljesítmény, valamely témában, kurzuson kiemelkedő vizsgatelmény vagy szemináriumi dolgozat, elkötelezettség a neveléstudomány és közoktatás területén végzett munkára, valamint előnyben részesülnek a neveléskutatási asszisztens szakirány programjában tanuló hallgatók.

A tehetséggondozó műhelyek keretében létrejött hallgatói dolgozatok szerkesztett kötetek formájában fognak megjelenni, ami tovább erősíti a Kar tudományos presztízsét, oktatói-nevelői munkájának elismertségét.

A programok során alkalmazott módszerek

Az **Irodalom- és kultúratudományi műhely** munkájában kiemelt szerepet kap a **közös műhelymunka** (speciális szeminárium) során szakszövegek olvasása és megvitatása, ami két szemeszterre összeállított tematika alapján, a program valamennyi oktatójának és diákjának részvételével, kéthetenkénti rendszerességgel valósul meg. A műhelybeszélgetés résztvevői meghallgatják a téma szakértőjének, kutatójának előadását, valamint egymásnak tartanak szakmai szövegolvasással és műértelmezéssel egybekötött beszámolót.

Hasonlóan fontos szerepet töltenek be a kéthetente megtartott **szakterületi személyes konzultációk**. A tutor-rendszernek megfelelő tanár-diák kapcsolat célja a hallgató egyéni, személyre szabott feladatainak kijelölése. A hallgató választott kutatási területének megfelelően saját pályamunkáján dolgozik, tudományos értekezést készít, intenzív kapcsolatban áll választott témavezetőjével, a szakterületet kutatójával, aki az írásos munka menetét figyelemmel követi és koordinálja.

Az **„Ötlettől a megvalósulásig” társadalomtudományi tehetséggondozó műhely** keretében a feladatokkal és egyéni szükségletekkel, törekvésekkel adekvát szakmai kompetenciák, a csoportos tanulás és szimulációs gyakorlatok során elsajátított szociális kompetenciák, a folyamatos önfejlesztéshez szükséges tanulási kompetenciák fejlesztésére kerül sor.

A nem formális képzések során a „konstruktív tanulás” gyakorlata érvényesül, amelynek során a résztvevők nem kapnak kész megoldásokat, hanem az alkalmazott indirekt módszerek (megbeszélés, prezentáció, vita) segítségével maguk állítják elő az előrehaladáshoz szükséges új tudáselemeket.

A személyiség és önismeret formálásában kimagasló jelentőséggel bír az önálló munkavégzést támogató sajátosságok fejlesztése. A tanulószervezet keretében dolgozó hallgatók az együttes tanulás és információkeresés partnereivé válnak, a visszacsatolást és önértékelést pedig az egyes munkafolyamatok zárásakor megtartott, közösen elvégzett értékelések és viták biztosítják.

A támogató, tanulást segítő, a motiváló tanulási környezetet biztosító oktatói szerepekből a program során kiemelkedő jelentőséggel bír az információkeresés, az összehasonlítás, az értékelés, érvelés, problematizálás, valamint az együttműködés szervezése.

A **Neveléstudományi műhely** előtérbe helyezi azokat a módszereket, amelyek elsősorban a résztvevők aktív és kreatív tevékenységeire építenek mind a döntéshozatal, a tervezés, a szervezés, mind pedig a kivitelezést illetően. Mindez adódik abból a szakmai filozófiából, hogy a neveléstudományban kutatáshoz szükséges készségek és ismeretek a gyakorlatban sajátíthatók el leghatékonyabban. Ennek megfelelően az al-

kalmazott módszerek: az esetmegbeszélés, önálló kutatómunka mentorálás segítségével, akciókutatás, tudományos kommunikációs készségek fejlesztése, pedagógiai készségek fejlesztése.

Várható eredmények

Az **Irodalom- és kultúratudományi műhely** közös szellemi műhelyében való részvétel új készségek és képességek elsajátításához vezethet. Mindenekelőtt nagy ösztönzést és motivációt adhat a hallgatók egyéni kutatómunkájához, hogy új szempontokkal, más szakterület képviselőivel és más kultúrában járatos hallgatókkal vitatják meg dolgozataikat. Előadó- és vitakészségük fejlődik, látóköriük bővül, a tudományos szakszövegek olvasása és értelmezése és alkalmazása iránti fogékonyságuk növekszik. A szeminárium során olyan – adott esetben idegen nyelvű – szakszövegekkel is találkozhatnak, amellyel az egyetemi tanórák keretében nem. A személyes konzultáció a programban résztvevők íráskészségét hivatott fejleszteni. A cél egy publikációra érett tudományos szöveg (tanulmány) elkészítése.

Az elvárható eredmények vonatkozásában a négy témakörhöz kapcsolódó tréning, valamint a párhuzamosan folyó önálló kutatómunka eredményeként a program végére minden résztvevő egy magas színvonalú, publikációra alkalmas dolgozatot (tudományos esszét, papert) készít el a beadott szinopszis bázisán, amelynek eredményeit képes megfelelően prezentálni, illetve nyilvános vita keretében bizonyítani és megvédeni.

Az **„Ötlettől a megvalósulásig” társadalomtudományi tehetséggondozó műhely** hallgatói képessé válnak a tudományos kutatómunkához szükséges kutatási módszerek önálló alkalmazására, a kutatandó téma logikus bemutatására, önálló következtetések megfogalmazására. Megszerzett ismereteik és képességeik révén alkalmassá válnak tudományos eredményeik tágabb körű (konferencia, OTDK) bemutatására, téziseik megvédésére, a sajátjuktól eltérő nézőpontok akceptálására.

A gyakorlatok és a tutorálás révén olyan kooperációs technikákat sajátítanak el, melyek birtokában mediátorként, demonstrátorként működhetnek közre az Intézet égisze alatt működő önképzőkörök tevékenységének összehangolásában, új hallgatói programok kidolgozásában, megszervezésében. Fontos szerepet tölthetnek be az Intézet és régió középiskolái közötti hallgató-tanuló kapcsolatok elmélyítésében, a középiskolai tanulók számára szervezett vetélkedők, nyílt napok lebonyolításában – ezzel is hozzájárulva Intézetünk hallgatói utánpótlási lehetőségeinek kiszélesítéséhez.

A tanulási-kutatási folyamat eredményeként a hallgatók az egyes munkafázisok eredményeit és kapcsolódó dokumentumait (prezentációk, jegyzetek, draftok, kép-és hangfelvételek) strukturált formában tartalmazó, a papíralapú összeállítás mellett CD/DVD formában is elérhető kompetenciaportfóliót állítanak össze. A kompetenciaportfólió bizonyítja a résztvevő tudását, kompetenciakészletét és tapasztalatait, egyúttal kézzelfoghatóvá teszi a képzés keretében elsajátított kompetenciák dokumentálását is.

A **Neveléstudományi műhely** programjainak eredményeként elvárható, hogy a részt vevő hallgatók tapasztalatot szereznek a neveléstudomány területén végzett kutatómunkában, azok eredményeit sikeresen tudják kommunikálni szakmai tudományos környezetükben és közéleti fórumokon egyaránt. Emellett jártasságra tesznek szert a kutató gyerekekkel való tudománypedagógia programban mentorként, és ezt a tevékenységet önállóan is képesek lesznek folytatni.

A program eredményeként elkészül egy olyan hallgatók számára készülő internetes felület, melyen a résztvevők munkájáról nyilvános információk érhetők el, és mely egyben a továbbiakban is felületül szolgálhat az Intézet hallgatói publikációinak közzétételére. Különösen fontos, hogy a résztvevők nemcsak a kutatásban és tudományos kommunikációban fejlődnek, hanem abban is, hogy olyan pedagógiai eszköztárat is elsajátítsanak, amely képessé teszi őket a későbbiekben tudománypedagógia mentorként, ill. kutatói asszisztensként vegyenek részt az Intézet tevékenységeiben és kutatásaiban.

Összességében a tehetséggondozó műhelyek eredményei, a legjobb gyakorlatok folyamatosam elérhetővé válnak a szervezeti egységek honlapjain, a program keretében született dolgozatok közös kötetben kerülnek kiadásra.

KAISER TAMÁS

TÁMOP 4.2.3. szakmai koordinátor